

Oikeusministeriö
oikeusministerio@om.fi

Oikeusministeriö

29.05.2015

ad 17141/2014

OM 30/2015

Poliisihallituksen lausunto oikeusministeriölle uhridirektiivin täytäntöönpanoa koskevasta työryhmämietinnöstä

Poliisihallitus on vastaanottanut oikeusministeriön lausuntopyynnön uhridirektiivin täytäntöönpanoa koskevasta työryhmämietinnöstä. Poliisihallitus on poliisin näkemyksen koostamiseksi pyytänyt Lounais-Suomen, Länsi-Uudenmaan, Oulun ja Helsingin poliisilaitosta sekä Keskusrikospoliisia toimittamaan valmistelunsa lausunnot Poliisihallituksen kautta, edelleen oikeusministeriölle välitettäväksi.

1. Yleistä

Asianomistajan oikeuksien täsmentäminen ja tarjottavan tuen laajentaminen on kannatettava päämäärä. Poliisilla on jo nykyisellään käytössä erilaisia menettelyjä ja aineistoja, joiden avulla nykyilainsäädännön mukainen, asianomistajan tarkoituksenmukainen osallistuminen rikosprosessiin, ja muu tuki tai suojelu voidaan valtaosassa tapauksista taata. Poliisiasiain tietojärjestelmään kirjataan vuosittain yli 300 000 ilmoitusta, joihin on merkitty asianomistajia. Tämä on noin kolmasosa kaikista ilmoituksista.

Rikosprosessin asianosaisten kannalta olisi olennaista, että prosessi saataisiin päätökseen kohtuullisessa ajassa sen aloittamisesta. Uhridirektiivin täytäntöönpano lisää esitutkintaviranomaisen velvollisuuksia ja toimenpiteitä esitutkinnan kaikissa vaiheissa ja on siis omiaan pidentämään esitutkinnan kokonaiskestoa, jollei tutkinnan resursseja lisätä samalla. Suomi on saanut toistuvasti langettavia tuomioita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimesta juuri rikosprosessin keston liittyen, ja tilanne ei korjaannu jollei työmäärää lisäävien uudistusten yhteydessä huolehdita tarvittavista lisämäärärahoista. Esitutkinnan pitkittyminen vaikeuttaa rikosten selvittämistä ja heikentää rikosten selvitystasoa ja rikoksentekijän kiinnijäämisriskiä.

Uudistuksen käytännön onnistuminen vaatii myös moniammatillisen yhteistyön ja uhrien tukipalvelujen vahvistamista.

2. Esitutkintaviranomaisen tiedonantovelvollisuus ja -mahdollisuudet

2.1. Asianomistajalle annettava kirjallinen vahvistus

Mietinnössä on perusteltu, että ilmoitusjäljennös täyttäisi sisällöltään direktiivin kirjalliselle vahvistukselle asettamat vaatimukset. Tutkinnallisista syis-

tä ilmoitusjäljennöstä ei joissain tapauksissa ole mahdollista antaa ja tämä harkinta on ennen kaikkea tutkinnanjohtajan vastuulla.

Kenttätoimintaa ja sitä koskevia järjestelmiä ollaan kehittämässä niin, että rikosilmoituksen vastaanottaminen ja välttämättömät kirjaukset olisi jatkossa mahdollista tehdä poliisipartion toimesta. Näissäkin tilanteissa kirjauksista mahdollisesti annettava vahvistus olisi todennäköisesti tarkoituksenmukaisinta hoitaa muulla vahvistuksella kuin ilmoitusjäljennöksellä.

Esitetty esitutkintalain 3 luvun 1 § muutos on sanamuodoiltaan neutraali ja mahdollistaa sen, että asianomistajalle annetaan myös muu kirjallinen vahvistus, esimerkiksi vapaamuotoinen tiivistelmä tai teksti ns. vuorokausiraportista. Mietinnön perusteluosuutta voisi kuitenkin täsmentää tältä osin, erityisesti kirjallisen vahvistuksen suhde ETL 4:15 mukaiseen asianosaisjulkisuuteen ja sen rajoittamisperusteisiin.

2.2. Asianomistajan oikeuksista ilmoittaminen

Kuten mietinnössä on todettu, jo nykyisellään poliisi ilmoittaa asianomistajalle laajasti tämän oikeuksista. Ilmoitusvelvollisuuden alaa selkiyttää ilmoitusvelvollisuuden kokoaminen uuteen ETL 4:18 §:än.

Lakiehdotuksen ETL 4:18 § vaatimus siitä, että oikeuksista ilmoitetaan "ilman aiheetonta viivytystä" vaikuttaa todennäköisesti merkittävästi ilmoitusten vastaanoton ja esitutkinnan työnjakoon ja lisää poliisin toimenpiteitä. Nykyisellään monien perusmuotoisten, esimerkiksi henkeen ja terveyteen tai omaisuuteen kohdistuvien, rikosten tutkinnassa rikosasian tutkija on yhteydessä asianomistajaan vasta kutsuessaan tätä kuulusteltavaksi. Esitutkinnan nykyresursseilla kutsumistilanne tulee käsille usein kuukausien kuluessa tapahtumasta, jota epäillään rikokseksi. Nykytila ei ainakaan kaikilta osin vastaa "aiheetonta viivytystä" ja kuulustelukutsun odottamisaikana uhri voi olla tuen ja avun tarpeessa. Lakiehdotuksella on huomattavia vaikutuksia poliisin työmääriin, ja tämä ei riittävästi ilmene mietinnön vaikutusarvioissa.

Poliisihallitus on aikaisemmin tiedonsaantioikeusdirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä tuonut esiin, että poliisin tulisi saada lain edellyttämiä ilmoituksia vastaavat ilmoitustekstit käyttöönsä joko Valtioneuvoston asetuksella vahvistettuna tai muutoin, esimerkiksi lainvalmistelusta vastaavan oikeusministeriön toimesta. Näin varmistettaisiin, että laaditut ilmoitustekstit parhaiten vastaavat lainsäädännön vaatimuksia.

Mietinnössä esitetty ETL 4:18 § sisältää mm. velvollisuudet ilmoittaa asianomistajalle käytettävissä olevista tukipalveluista, oikeudesta oikeudenkäyntiavustajaan tai tukihenkilöön oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 2 luvussa säädetyillä edellytyksillä ja oikeudesta maksuttomaan oikeusapuun ja oikeusavustajaan oikeusapulaissa säädetyillä edellytyksillä. Pykälän teksti on näiltä osin kirjoitettu varsin laajasti. Kyseisistä oikeuksista ilmoitetaan jo nykyisellään, mutta poliisilla ei ole mahdollisuuksia selvittää em. lakien mainittuja edellytyksiä ja edellytysten mahdollista tulkintaa. Esitutkintaviranomainen voi ilmoittaa oikeuksista, mutta oikeuksien käyttämiseksi tarvittava tieto tulisi oikeusministeriön saattaa mahdollisimman ajantasaisessa ja käyttökelpoisessa muodossa sekä uhripalvelujen, poliisin että

yleisön saataville. Tämä palvelisi myös poliisin kenttätöimintää, jossa usein ollaan uhrien kanssa ensikontaktissa ja pystytään suullisesti ilmoittamaan tuki- ja muista palveluista.

Paras vaihtoehto uhrin kannalta olisi, jos uhripalveluja pystyttäisiin vahvistamaan niin, että uhri voitaisiin saman tien oikeuksien ilmoittamisen ja mahdollisen kuulemisen jälkeen ohjata poliisilaitoksella tai sen läheisyydessä toimiviin tukipalveluihin, esimerkiksi päivystävän uhrityöntekijän tai sosiaalityöntekijän luo. Tukipalvelut vaihtelevat alueittain ja palvelujen kirjo on laaja. Joissain laitoksissa on esimerkiksi toimiva sosiaalitoimen päivystys, jolloin asianomistaja on mahdollista ohjata välittömästi lisätukea ja opastusta saamaan. Mietinnössä esiteltiin esimerkkejä moniammatillisesta yhteistyöstä joissain EU-valtioissa ja malli on tavoiteltava: poliisi sitoutuisi antamaan alkutiedot oikeuksista ja palveluista, ja varsinainen tukeminen, edelleenohjaus tai auttaminen on tukipalveluiden vastuulla.

Ehdotetun ETL 4:18 § 6, 8 ja 9 kohdassa säädetään lisäksi velvollisuuksista ilmoittaa käytettävissä olevista keinoista asianomistajan suojelemiseksi terveyteen tai turvallisuuteen kohdistuvalta uhalta, oikeudesta saada korvaus valtion varoista oikeuteen saapumisesta aiheutuneista kustannuksista sekä saada tieto asian käsittelystä. Pääosin näistä keinoista tai oikeuksista poliisilla ei ole yksityiskohtaista tietoa, ja näistä ilmoittamista koskevat tekstit tai materiaalit tulisi tuottaa uhripalveluille ja poliisille valmiiksi oikeushallinnon toimesta.

Uhripalvelujen vahvistaminen ja sen korostaminen mietinnössä, että poliisi huolehtii oikeuksien ilmoittamisesta ja uhripalvelut asianomistajan tukemisesta, mahdollistaisi sen, että uhri saisi tarvitsemaansa apua ja tukea ja poliisi pystyisi keskittymään perustehtäväänsä eli tutkintaan. Tukipalvelut vaihtelevat alueittain, ja niiden kehittäminen vaatii paitsi lisäresursseja palvelujen tuottajille myös poliisin, kaupungin ja uhrien tukijärjestöjen vuoropuhelua. Säännöksen perusteluja olisi täsmennettävä kaikilta osin.

2.3. Vangin tai tutkintavangin vapautumisesta ilmoittaminen

Poliisilla ja oikeushallinnolla nykyisin käytössä olevat tietojärjestelmät eivät tue asianosaisten tahtoa koskevien kirjausten tekemistä ja etenkin tällaisen tiedon siirtymistä rikosprosessissa edelleen. Rikosprosessiketjun tietojärjestelmä uudistuksissa tiedon siirtyminen tulee ottaa asianmukaisella tavalla huomioon.

Ehdotetun ETL 4:19 § perustelujen (s. 52-53) mukaan esitutkintaviranomaisen ilmoitusvelvollisuus olisi rajattu sekä rikoslajeittain että myös rikoksen vakavuuden mukaan. Perustelujen mukaan oikeudesta ilmoittaminen ei olisi perusteltua, jos rikoksesta yleisen rangaistuskäytännön mukaan ei olisi odotettavissa rangaistukseksi vankeutta. Tätä kriteeriä on esitutkinnan alkuvaiheessa henkeen, terveyteen, rauhaan tai vapauteen kohdistuvissa rikoksissa ja seksuaalirikoksissa erittäin vaikea arvioida: tutkinta tähtää tapahtumien selvittämiseen, jotta tuomioistuimien voisi aikanaan ottaa kantaa rangaistukseen.

3. Kääntämisvelvollisuutta koskeva säännös (ETL 4:13 §)

Asianomistajan oikeus asiakirjojen käännöksiin laajenisi esitetyillä esitutkintalain muutoksilla, kun lakiin lisättäisiin säännökset velvollisuudesta kääntää rikosilmoituksesta annettava vahvistus ja esitutinnan toimittamattajättämistä, lopettamista ja päättämistä koskeva päätös. Kääntämisvelvollisuutta kuitenkin rajaa, että se on riippuvaista asianomistajan pyynnöstä ja että kirjallisen käännöksen sijasta voidaan asiakirjoja kääntää suullisesti, jollei oikeusturva muuta edellytä. Sekä kirjallisen että suullisen kääntämisen poliisille aiheuttamat lisäkustannukset tulisi kuitenkin asianmukaisesti huomioida mietinnön perusteluissa ja asian jatkovalmistelussa. Poliisin tutkimissa rikosasioissa on vuosittain noin 16 000 ulkomaalaista asianomistajaa. Kaikissa tapauksissa ei välttämättä tarvita tulkkausta tai kääntämistä, mutta voidaan arvioida, että valtaosassa näistä tapauksista tarvitaan jatkossa joko asiakirjan suullista tai kirjallista kääntämistä ja oikeuksista ilmoittamisessa tarvitaan tulkkausapua kauemmin kuin nykyisen lain voimassa ollessa. Tästä aiheutuu poliisille kustannuksia joko lisääntyneinä tulkkaus- tai käännöskuluina. Valtakunnallisella vuositasolla kustannuksia kertyy varmasti useita satoja tuhansia euroja, ja tämä vaikutusarvio ei riittävästi näy mietinnössä.

Kääntämistä koskevan ETL 4:13 §:n sisällön hahmottamista vaikeuttavat siihen tehdyt osamuutokset sekä ehdotuksessa olevan 1 momentin viimeisestä virkkeestä puuttuva verbi. Perustelujen (s. 50) mukaan asianomistajalle annettava kirjallinen vahvistus voitaisiin kääntää myös suullisesti, mutta ehdotettujen 1 ja 2 momentin sanamuodosta tämä ei yksiselitteisesti ilmene. Ehdotetussa 1 momentissa käytetään myös ilmausta "tarpeen asianomistajan oikeuden valvomiseksi", kun taas ennalleen jäävässä 2 momentissa on kriteerinä "jollei asianosaisen oikeusturva edellytä". Näiden ilmausten mahdollinen ero ei ole ehdotuksen perusteella täysin selvää.

Kääntämisvelvollisuutta koskevan säännöksen perusteluissa (s. 29-30) asianosaisen ja asianomistajan käsitteiden käyttö saattaisi vaatia hieman täsmennystä.

4. Asianomistajan henkilökohtainen arviointi

Asianomistajasta tehtävä arviointi on näin laajana uusi velvoite. Aiemmin arvioita on tehty lähinnä lapsiuhrien osalta, ja asianomistajan yhteystiedot on jo 1.1.2014 voimaan tulleen lain perusteella tullut toimittaa tukipalvelujen tarjoajalle asianomistajan niin halutessa. Poliisihallitus toteaa, että arvioinnin toteuttaminen valtakunnallisesti yhdenmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti vaatii jatkoselvittelyä ja koulutusta. On hyvä, jos arviointimenettelyn kehittämiseen asetetaan erillinen työryhmä sillä muutkin ajankohtaiset lakimuutokset (OK 17 luvun uudistus) sisältävät asianomistajasta tehtävän arvion.

Poliisihallitus vastustaa ehdotettua sääntelytapaa, jossa henkilökohtaisesta arvioinnista säädetään vain esitutkintalaissa. Ei ole perusteita sille, että ehdotetun ETL 11: 9a § 3 momentin mukaan tehtävä uudelleenarviointi rikosprosessin myöhemmissä vaiheissa tulisi esitutkintaviranomaisen tehtäväksi, vaan se tulisi ehdottomasti olla syyttäjän ja/tai tuomioistuimen vastuulla.

Poliisijohtaja

Seppo Kolehmainen

Poliisiylitarkastaja

Heikki Lausmaa

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu Aspo-asianhallintajärjestelmässä. Poliisihallitus 29.05.2015 klo 15.25. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Litteet

Poliisilaitosten lausunnot (3 kpl) ja Keskusrikospoliisin lausunto

Jakelu

Oikeusministeriö

Tiedoksi

Poliisiylijohtaja

25.5.2015

LOUNAIS-SUOMEN POLIISILAITOKSEN LAUSUNTO UHRIDIREKTIIVIN TÄYTÄNTÖÖNPANOJA KOSKEVAAN TYÖRYHMÄMIETINTÖÖN

Mietinnössä ehdotetaan muutettaviksi esitutkintalakia, oikeudenkäymiskaarta, oikeudenkäynnistä rikosasioissa annettua lakia, oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annettua lakia, vankeuslakia sekä rikosasioiden ja eräiden riita-asioiden sovittelusta annettua lakia. Ehdotetuilla muutoksilla pantaisiin täytäntöön rikoksen uhrin oikeuksia, tukea ja suojelua koskeva direktiivi.

Mietinnössä ehdotetaan, että esitutkintaviranomaisen ilmoitusvelvollisuutta asianomistajan oikeuksista esitutkinnassa ja oikeudenkäynnissä laajennettaisiin. Esitutkintalakiin lisättäisiin myös velvollisuus ilmoittaa asianomistajalle mahdollisuudesta saada tukea ja suojelua.

Säännöksiä vangin tai tutkintavangin vapautumisesta ilmoittamisesta tarkistettaisiin. Henkeen, terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuneen rikoksen tai seksuaalirikoksen asianomistajalla olisi halutessaan oikeus saada ilmoitus vangin tai tutkintavangin vapautumisesta, jos ilmoittaminen olisi rikoksen vakavuus huomioon ottaen perusteltua.

Esitutkintalakiin lisättäisiin direktiivin edellyttämät säännökset asianomistajalle tehtävästä henkilökohtaisesta arvioinnista. Arvioinnin tarkoituksena olisi asianomistajan haavoittuvuuden tunnistaminen ja sen arviointi, mitä erityistoimenpiteitä asianomistajan suojelemiseksi asiaa esitutkinnassa ja oikeudenkäynnissä käsiteltäessä tarvitaan.

Asianomistajan oikeutta käännöksiin esitutkinnassa ja oikeudenkäynnissä laajennettaisiin.

Lounais-Suomen poliisilaitos pitää mietinnössä esitettyjä lainsäädäntömuutoksia perusteltuina. Poliisilaitos haluaa kuitenkin kiinnittää huomiota siihen, että direktiivi lisää poliisin työtä merkittävästi esitutkinnan kaikissa vaiheissa. Haavoittuvuuden arvioinnin koulutus tulee järjestää.

Huomiota halutaan kiinnittää myös siihen, että muutokset aiheuttavat kustannuksia, jotka tulee kattaa, jotta käytännössä muutokset saadaan voimaan hyvinä käytäntöinä.

Poliisipäällikkö

Tapio Huttunen

Rikosylikomisario

Teijo Ristola

Jakelun mukaan

Oikeusministeriön lausuntopyyntö OM 17/41/2014, OM017/00/2014, 4.5.2015

Uhridirektiivin täytäntöönpano

1 Taustaa

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista (uhridirektiivi), annettiin 25 päivänä lokakuuta 2012. Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 16. päivänä marraskuuta 2015. Direktiivillä määritetään rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset, joita on sovellettava rikosoikeudellisissa menettelyissä koko Euroopan unionin alueella.

Lausuttavana olevassa hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettaviksi esitutkintalakia, oikeudenkäymiskaarta, oikeudenkäynnistä rikosasioissa annettua lakia, oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annettua lakia, vankeuslakia sekä rikosasioiden ja eräiden riita-asioiden sovittelusta annettua lakia. Ehdotetuilla muutoksilla pantaisiin näin täytäntöön rikoksen uhrin oikeuksia, tukea ja suojelua koskeva edellä mainittu direktiivi.

2 Helsingin poliisilaitoksen lausunto

2.1 Yleistä

Esityksellä on tarkoitus parantaa asianomistajien asemaa rikosoikeudellisessa menettelyssä. Jatkossa asianomistajan asema esitutkinnassa muun muassa oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien ilmoitusten osalta vastaisi nykyisin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti rikoksesta epäillylle tehtäviä ilmoituksia. Direktiivissä velvoitetaan lisäksi antamaan nykyistä laajemmin tietoa myös asiaa tuomioistuimessa käsiteltäessä sekä uhrin mahdollisuuksista saada tukea ja suojelua rikosoikeudellisen menettelyn aikana. Direktiivissä lähtökohtana on, että tietojenantovelvollisuus alkaa jo silloin, kun uhri on ensimmäistä kertaa yhteydessä toimivaltaiseen viranomaiseen. Tietoja on annettava ilman aiheetonta viivytystä. Täytäntöönpano edellyttää, että esitutkintaviranomaisen velvollisuutta antaa tietoja uhrille edelleen laajennetaan.

2.2 Taloudelliset vaikutukset

Edellä mainitut, muun muassa tietojenantovelvollisuutta ja siihen olennaisesti liittyvää asiakirjojen laajempaa kääntämistä koskevat seikat aiheuttavat kiistatta lisätyötä ja kustannuksia esitutkintaviranomaisille. Lisäkustannuksia tulee aiheutumaan myös erityisen suojelun tarpeen arvioinnin ja suojelun tarpeen määrittämiseen liittyvistä toimenpiteistä (uhkien arviointi). Poliisilaitoksen näkemyksen mukaan, lähinnä resurssien ja rahoituksen asianmukaiseksi kohdentamiseksi sekä järjestelmän toimivuuden varmistamiseksi, menettelystä aiheutuvia kustannuksia tulee arvioida asian jatkotyöskentelyssä tarkemmin.

Tällä hetkellä poliisilaitoksen kääntämiseen ja tulkkaukseen liittyvät kustannukset ovat vuositasolla noin 150 000 euroa. Varovasti arvioiden näiden kustannusten voidaan arvioida uuden lainsäädännön edellyttämien toimenpiteiden myötä nousevan noin kolmanneksella.

2.3 Keskeiset esitykset

2.3.1 Asianomistajalle tehtävät ilmoitukset

Esitutkintaviranomaisen asianomistajan oikeuksia koskeva ilmoitusvelvollisuuden laajentaminen esitetyllä tavalla ei aiheuta merkittäviä hankaluuksia. Ne voidaan toteuttaa kuten nykyisinkin, asiaan liittyvien kuulustelujen yhteydessä. Tulee kuitenkin huomioda, että esitutkintalain 4 luvun 18:9 §:ssä mainittu oikeus saada esitutkintaviranomaiselta tietoja tuomioistuinkäsittelystä ja tuomiosta, ei ole toteutettavissa tuomioistuimen tehtäviin kuuluvana ja etenkin siitä syystä, ettei esitutkintaviranomainen saa itsekään kyseisiä tietoja. Esitutkintaviranomainen voi ainoastaan kertoa esitutkinnan yhteydessä oikeudesta saada tuomioistuimelta tai syyttäjältä edellä mainitut tiedot.

Vangin tai tutkintavangin vapautumista koskevien ilmoitusten osalta on todettava, että tieto vangin vapautumisesta on lähtökohtaisesti Rikosseuraamusvirastolla. Esitutkintaviranomaisella tulisi jo tästäkin syystä olla tiedonantovelvollisuus ainoastaan tutkintavankien vapautumisen osalta. Tuolloinkin tiedonantovelvollisuuden tulisi ulottua ainoastaan aikaan ennen asian siirtymistä syyttäjälle. Ilmoittamisesta tulisi säätää erikseen esitutkinnan aikana, syyteharkinnan aikana ja vankeusvankiaikana.

2.3.2 Henkilökohtainen arviointi

Esitutkintalakiin esitetään lisättäväksi säännökset asianomistajalle tehtävästä henkilökohtaisesta arvioinnista. Henkilökohtaiseen arviointiin tulee laatia yhdenmukaisten arviointikriteerien varmistamiseksi tarvittava ohjeistus ja järjestelmä. Poliisin osalta arviointi aiheuttaa muun muassa koulutuksen järjestämisen osalta ja järjestelmän käyttöönoton alkuvaiheessa jopa huomattavia ennakoimattomia kustannuksia. Järjestelmän toimivuuden varmistamiseksi menettelystä aiheutuvia kustannuksia tulee edelleen arvioida asian jatkotyöskentelyssä tarkemmin.

2.3.3 Kuulustelut

Poliisilaitoksella ei ole erityisiä suojatiloja. Esityksessä tarkoitettu esitutkintaviranomaisen suojatilaksi tulee riittää erityisesti kuulustelutilaksi osoitettu huone.

2.3.4 Asiakirjojen käännökset

Edellä mainittujen taloudellisten vaikutusten lisäksi aiempaa mittavammalla asiakirjojen kääntämisellä on myös vaikutusta rikosasioiden käsittelyaikaan sitä lisäävästi.

Poliisikomentaja

Lasse Aapio

Apulaispoliisipäällikkö

Ilkka Koskimäki

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu Aspo-asianhallintajärjestelmässä. Helsingin poliisilaitos 24.05.2015 klo 13.49. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Jakelu

Oikeusministeriö

Tiedoksi

Poliisihallitus
HPL/Esikunta, poliisipalvelut
HPL/Oikeudelliset asiat -toiminto

25.5.2015

POL-2015-6332

Oikeusministeriö
oikeusministerio(at)om.fi

Oikeusministeriö

29.05.2015

Oikeusministeriön lainvalmisteluosaston lausuntopyyntö 4.5.2015 (OM 17/41/2014)

KESKUSRIKOSPOLIISIN LAUSUNTO UHRIDIREKTIIVIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

Oikeusministeriö on pyytänyt muun muassa Keskusrikospoliisilta lausuntoa uhridirektiivin täytäntöönpanoa valmistelleen työryhmän mietinnöstä. Mietinnössä ehdotetuilla laeilla on tarkoitus saattaa kansallisesti voimaan rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annettu direktiivi 2012/29/EU lukuun ottamatta uhrien tukipalveluja koskevia artikloja (8 ja 9 artiklat).

Keskusrikospoliisi lausuu asiassa seuraavaa:

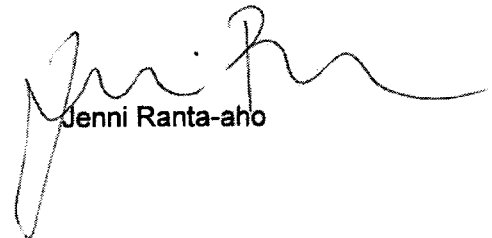
Keskusrikospoliisi pitää tärkeänä ja tervetulleena sitä, että uhrien asemaa parannetaan lainsäädäntötoimin. Ehdotetut muutokset tulevat aiheuttamaan jonkin verran lisää työtä esitutkintaviranomaisille, mutta muutokset ovat perusteltuja uhrin oikeuksien näkökulmasta. Keskusrikospoliisin näkemyksen mukaan työryhmän mietintö on hyvin laadittu ja kannatettava.

Keskusrikospoliisin päällikkö
Poliisineuvos

Robin Lardot

Ylitarkastaja

Jenni Ranta-aho